

Uno a primit o scrisoare de la Societatea de Transport a orașului, în care se spune că Linia Verde urmează să fie desființată. Autobuzul condus de Uno are prea puțini pasageri. Nu mai e rentabil.

„Dacă domnul șofer Uno nu reușește să mărească numărul de pasageri, Linia Verde se va desființa.” Așa scrie în scrisoare.

Nu sunt de ajuns doamna Gogoșica, domnul Londonezul, Tanti-cu-punga-de-hârtie și gemenii Dunguță și Pătrățel. Autobuzul lui Uno ar trebui să fie plin cu călători zi de zi.

Uno e foarte trist. Nu poate adormi. Se gândește toată noaptea.

Și, deodată, cineva sună la ușă. Uno se duce și deschide. E poștașul, cu un pachet uriaș.

— Livrare specială! spune poștașul, ștergându-și fruntea de sudoare. Pachetele foarte mari se livrează doar noaptea, continuă el, împingând pachetul în antreul lui Uno.

Pachetul este, într-adevăr, foarte mare. Curios, Uno îl deschide. „Nu vine poșta în toată noaptea toată ziua, bună ziua”, își zice el.

Dar, când desface ambalajul și deschide cu grijă lada, se miră foarte, foarte tare. În ladă e o văcuță. Sau, mă rog, așa arată, ca o văcuță.

„Nu se poate! Sigur visez!” își zice Uno.

Sare înapoi în pat și își trage pătura peste ochi. Atunci aude un „Muuu!” trist.

Nu, nu visează. Șoferul de autobuz Uno a primit o văcuță cu poșta.

La gât, văcuța are o felicitare pe care scrie așa:

„La mulți ani! Cu drag, mătușa Betty din Scotia.”

